

Sygn. akt VIII U 1923/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Gawlik
Protokolant:	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2014 r. w Gliwicach

sprawy P. Z. (Z.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania P. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 21 czerwca 2013 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Maria Gawlik

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. zaskarżoną decyzją

z dnia 21.06.2013r., odmówił ubezpieczonemu P. Z. (Z.) prawa do emerytury w oparciu o przepis art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity:

z 2009r. Dz.U. nr 153, poz. 1227), ponieważ nie udowodnił on żądanego 15-letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A.

W odwołaniu do Sądu ubezpieczony P. Z. domaga się zmiany zaskarżonej decyzji przez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach uzasadniając, że przez wymagany okres 15-lat wykonywał prace w warunkach szczególnych wymienione w wykazie A jako maszynista żurawi samojezdnych i tym samym spełnia warunki do przyznania prawa do emerytury. W wyżej wymienionym charakterze ubezpieczony pracował w okresie od 24.05.1978r. do 19.08.1991 r. w (...) Przedsiębiorstwie (...)

w G., co potwierdzą słuchani w charakterze świadków: S. K.

i F. J. oraz dokumenty znajdujące się w jego aktach osobowych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając odwołanie Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony P. Z. ur. (...), w dniu 3.06.2013 r. złożył wniosek o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony 60 lat ukończył 29.06.2013r. i na dzień 1.01.1999r., legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat, jednak nie udokumentował wymaganego co najmniej 15-letniego okresu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach wymienionej w wykazie A.

Organ rentowy nie uznał za pracę w warunkach szczególnych, pracy w okresie od 24.05.1978 r. do 19.08.1991 r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G., ponieważ ubezpieczony w tym okresie zajmował stanowiska: maszynisty żurawia oraz kierowcy, przy czym zakład pracy nie podał okresów, w których zajmowane były te stanowiska.

W aktach osobowych ubezpieczonego są dokumenty wskazujące, że w okresie od 31.07.1987 r. do 1.03.1989 r. ubezpieczony pracował na eksporcie w Czechosłowacji na stanowisku spawacza.

Wobec powyższego ubezpieczony nie udowodnił wymaganego, co najmniej 15 - letniego stażu pracy w warunkach szczególnych.

Po przeanalizowaniu sprawy ZUS wydał zaskarżoną decyzję.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd uznał, że ubezpieczony niewątpliwie w okresie od 24.05.1978 r. do 19.08.1991 r. pracował w charakterze maszynisty żurawia z wyjątkiem okresu od 31.07.1987 r. do 1.03.1989 r., kiedy wykonywał pracę spawacza – dowód: k.26 akt sądowych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt emerytalnych i osobowych ubezpieczonego, jego twierdzeń oraz zeznań świadka: F. J., a także akt emerytalnych: S. K. i F. J. i uznał, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

- dowód: k. 26, 36-37 akt sądowych.

Sąd dał w całości wiarę twierdzeniom ubezpieczonego, oraz zeznaniom świadków ponieważ są one obiektywne, logiczne, a za ich wiarygodnością przemawia fakt, że byli oni współpracownikami i charakter pracy ubezpieczonego jest im dobrze znany.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do

uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

Zgodnie z treścią § 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn
2. ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie pozostawało ustalenie, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do nabycia emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych po ukończeniu 60 roku życia.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 jest spełnienie przesłanki stażu przed dniem 1.01 1999r. Brak w treści art. 184 przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych (tj. na dzień 31.12.2008r.) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art.32 również po dniu 31.12.2008r. oraz nieprzystąpieniu do OFE i rozwiązaniu stosunku pracy. Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Należy podkreślić, że okres zatrudnienia może być zaliczony do pracy w warunkach szczególnych, gdy pracownik faktycznie wykonywał prace objęte wykazem prac uprawniających do wcześniejszej emerytury, pomimo że stanowisko jakie mu formalnie przypisano nie jest wymienione w wykazie. Wymieniony wyżej wykaz A nie określa bowiem stanowisk pracy, ale definiuje rodzaj prac, które są uważane za wykonywane w szczególnych warunkach. Decydujące znaczenie dla zakwalifikowania pracy jako realizowanej w szczególnych warunkach ma nie nazwa zajmowanego stanowiska, ale rodzaj, charakter i warunki pracy.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, że praca ubezpieczonego P. Z. w spornym okresie była pracą wymienioną w wykazie A (pracował w charakterze maszynisty żurawi samojezdnych z wyjątkiem zatrudnienia na stanowisku spawacza w okresie od 31.07.1987 r. do 1.03.1989 r.) załącznika do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego (Dz.U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 ze zm.), określającego prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

Jednakże sporny okres to 13 lat, 2 miesiące i 26 dni, a zatem uznanie, że w całym tym okresie ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracę w warunkach szczególnych i zsumowanie go z okresem uznanym przez organ rentowy nie powoduje, że P. Z. legitymuje się 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Poza sporem pozostaje okres pracy ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Usługowym (...) Spółka Akcyjna w G. od 8.07.1976 r. do 31.12.1976 r., ponieważ w okresie tym ubezpieczony pracował na stanowisku pomocnika maszynisty i dopiero po uzyskaniu uprawnienia na koparki jednonaczyniowe z dniem 1.01.1977 r.

ubezpieczonemu powierzono stanowisko maszynisty koparki, na którym pracował do 23.05.1978 r. – dowód: angaż z dnia 3.01.1977 r., - akta osobowe ubezpieczonego – k. 26 akt sądowych.

Według oceny Sądu postępowanie dowodowe w przedmiotowej sprawie wykazało, że ubezpieczony P. Z. nie spełnia wszystkich przesłanek określonych w powołanych wyżej przepisach, pozwalających na przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, bowiem bez wątplenia przed dniem 1.01.1999r., wykonywał prace w szczególnych warunkach, ale jedynie przez 14 lat, 7 miesięcy i 19 dni, zamiast wymaganych 15 lat. Pozostałe warunki wynikające z treści art. 184 w związku z 32 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) są niesporne.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy w Gliwicach w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł o oddaleniu odwołania.

SSO Maria Gawlik

Z/

1. uzasadnienie odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć ubezpieczonemu z pouczeniem,
3. kalendarz 14 dni lub z wpływem.

G-ce, 2014-04-28 Sędzia